

A co vy? Už jste někdy přemýšleli nad „posledními věcmi“ člověka? Smrt patří k životu, dnes však není zvykem o ní mluvit. Jako by se nás netýkala. Přesto se s ní dříve či později setká každý z nás – nejprve když odcházejí naši blízcí, později když sami doputujeme k závěru svého života. Památka zesnulých může být příležitostí k tomu přemýšlet nad smrtí, vzít ji na vědomí a rozjímat o smyslu života. Stále živá tradice návštěv a zdobení hrobů, zapalování svící a vzpomínek na zesulé je také příležitostí k tomu zamyslet se nad kulturně podmíněnými podobami těchto svátků.

Na první fotografii je snímek z mexické oslavy Dne mrtvých, na druhých dvou fotografiích jsou záběry z našich hřbitovů

Máte chuť během dušičkového období tvořit a přemýšlet? Zde je několik nápadů:

- Zjistěte si více o různých podobách slavení Svátku zesnulých a napište na toto téma úvahu. Jaká podoba slavení je nejbližší vám? Co myslíte, vnímali lidé na obraze Joži Uprky smysl Dušiček stejně jako my?
- Zdokumentujte pomocí fotografie nebo kresby, jak Památku zesnulých slavíte u vás. Dokumentovat můžete třeba podobu hřbitova ve vaší vesnici nebo vyfotografujte jiný zajímavý motiv, jenž se pojí s Dušičkami.
- Vzpomeňte si na ty, kteří nás opustili, zapalte svíci a věnujte jim vzpomínku. Zamyslete se nad tím, jaké hodnoty vám předali, a napište je na kartičku papíru. Můžete ji ilustrovat a položit ke svíčke.
- Náhrobky bývají dosti strohé, obsahují kromě jména jen datum narození a úmrtí. Není to trochu málo? Pokud si to také myslíte, sepište vlastní návrh nápisu. Může vzniknout třeba pár veršů básně nebo i krátká povídka věnovaná životu vašeho zesnulého. Máte-li chuť, můžete vzniklý text ilustrovat.

